

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2019. március 26.*

„Megsemmisítés iránti kereset – Nyelvhasználati szabályok – Szerződéses alkalmazottakkal kapcsolatos kiválasztási eljárás – Pályázati felhívás – Gépjárművezetők – I. besorolási csoport – Nyelvismeret – A kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozása – A kommunikáció nyelve – 1. rendelet – A tisztviselők személyzeti szabályzata – Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek – Nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetés – Igazolás – Szolgálati érdek”

A C-377/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2016. július 7-én

a **Spanyol Királyság** (képviselik: J. García-Valdecasas Dorrego és A. Sampol Pucurull, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Parlament** (képviselik: D. Nessaf, C. Burgos és M. Rantala, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, F. Biltgen, K. Jürimäe és C. Lycourgos tanácselnökök, A. Rosas (előadó), Juhász E., J. Malenovský, E. Levits és L. Bay Larsen bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

a főtanácsnok indítványának a 2018. július 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

Ítéletet

- 1 Keresetében a Spanyol Királyság a Szerződéses alkalmazottak – I. besorolási csoport – gépjárművezetők (férfi/nő) – EP/CAST/S/16/2016 pályázati felhívás (HL 2016. C 131 A., 1. o.; a továbbiakban: pályázati felhívás) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

Az 1/58. sz. rendelet

- 2 A 2013. május 13-i 517/2013/EU tanácsi rendelettel (HL 2013. L 158., 1. o.) módosított, az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. tanácsi rendelet (HL 1958. 17., 385. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 3. o.; a továbbiakban: 1/58. sz. rendelet) 1. cikke ekként rendelkezik:

„Az Unió intézményeinek hivatalos nyelvei és munkanyelvei az angol, a bolgár, a cseh, a dán, az észt, a finn, a francia, a görög, a holland, a horvát, az ír, a lengyel, a lett, a litván, a magyar, a máltai, az olasz, a német, a portugál, a román, a spanyol, a svéd, a szlovák és a szlovén.”

- 3 E rendelet 2. cikke a következőket írja elő:

„Azok az okmányok, amelyeket egy tagállam, vagy a tagállamok valamelyikének joghatósága alá tartozó személy a Közösség intézményeinek küld, a feladó választása szerint a hivatalos nyelvek bármelyikén készülhetnek. A válasz ugyanazon a nyelven készül.”

- 4 Az említett rendelet 6. cikke értelmében:

„Az Unió intézményei eljárási szabályzataikban kiköthetik, hogy meghatározott esetekben melyik nyelvet kell használni [helyesen: meghatározhatják a nyelvhasználati szabályok alkalmazásának részletes szabályait].”

A tisztviselők személyzeti szabályzata és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek

- 5 Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatát (a továbbiakban: a tisztviselők személyzeti szabályzata) és az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket (a továbbiakban: EAAF) a 2013. október 22-i 1023/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2013. L 287., 15. o.) módosított, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról, egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről, valamint a Bizottság tisztviselőire ideiglenesen alkalmazandó különleges intézkedések bevezetéséről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (HL 1968. L. 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 5. o.; helyesbítés: HL 2016. L 289., 21. o.) állapítja meg.

A tisztviselők személyzeti szabályzata

- 6 A tisztviselők személyzeti szabályzatának az „Általános rendelkezések” címet viselő I. címe tartalmazza a szabályzat 1–10c. cikkét.

7 A tisztviselők személyzeti szabályzatának 1d. cikke a következőket mondja ki:

„(1) E személyzeti szabályzat alkalmazásában tilos bármilyen, [...] nyelven alapuló megkülönböztetés [...] [helyesen: hátrányos megkülönböztetés].

[...]

(6) Tiszteletben tartva a megkülönböztetésmentesség elvét és az arányosság elvét, ezek alkalmazásának bármely korlátozását tárgyilagos és észszerű okokkal kell indokolni, és azoknak a személyzeti politika keretében az általános érdekekbe tartozó jogos célkitűzéseket kell szolgálnia [helyesen: A hátrányos megkülönböztetés tilalma és az arányosság elvének tiszteletben tartásához bármilyen korlátozásuknak objektív és észszerű okokkal igazolhatónak kell lennie, továbbá jogszerű és közérdekű személyzeti politikai célokat kell szolgálnia]. [...]”

8 A tisztviselők személyzeti szabályzatának III. címe „A tisztviselők előmenetele” címet viseli.

9 E cím „Felvétel” címet viselő 1. fejezete tartalmazza a tisztviselők személyzeti szabályzatának 27–34. cikkét, a 28. cikk pedig a következőket írja elő:

„Egy tisztviselő kizárólag az alábbi feltételekkel nevezhető ki:

[...]

f) tanúbizonyságot tesz az Unió egyik hivatalos nyelvének alapos ismeretéről és egy további hivatalos nyelvének a feladatainak ellátásához szükséges szintű ismeretéről.”

10 Az említett III. címnek az „Értékelések, magasabb fizetési fokozatba lépés és előléptetés” címet viselő 3. fejezetében a tisztviselők személyzeti szabályzata 45. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tisztviselőtől a felvétele utáni első előléptetést megelőzően megkövetelhetik, hogy bizonyítsa alkalmasságát az Európai Unióról szóló szerződés 55. cikkének (1) bekezdésében említett harmadik nyelvek egyikén történő munkavégzésre. [...]”

11 A tisztviselők személyzeti szabályzatának a versenyvizsgákkal kapcsolatos III. melléklete előírja többek között a versenyvizsgák jellegét és részletes szabályait, a betöltendő beosztással járó tevékenységek és feladatok jellegét, valamint az e beosztás jellege által esetlegesen megkövetelt nyelvi követelményeket.

Az EAAF

12 Az EAAF „Általános rendelkezések” címet viselő I. címe tartalmazza ezen alkalmazási feltételek 1–7a. cikkét.

13 Az EAAF 1. cikke értelmében ezen alkalmazási feltételek az Unióval szerződéses viszonyban álló alkalmazottakra vonatkoznak, amely szerződéses viszony őket – többek között – „szerződéses alkalmazotti” minőséggel ruházza fel.

14 Az EAAF 3a. cikke különösen a következőket mondja ki:

„(1) Ezen alkalmazási feltételek alkalmazásában a »szerződéses alkalmazottak«; az adott intézményre vonatkozó költségvetési szakaszhoz mellékelt beosztásjegyzékben nem szereplő beosztást betöltő, és teljes vagy részmunkaidőben foglalkoztatott alkalmazottak:

a) egy intézményben fizikai vagy adminisztratív kisegítő-szolgáltató feladatok elvégzésére,

[...]”

15 Az EAAF IV. címe a „Szerződéses alkalmazottak” címet viseli, és ezen alkalmazási feltételek 79–119. cikkét tartalmazza.

16 E cím „Általános rendelkezések” címet viselő 1. fejezetében található az EAAF 80. cikke, amelynek szövege a következő:

„(1) A szerződéses alkalmazottak a teljesítendő feladatoknak megfelelően négy csoportra oszlik [helyesen: oszlanak]. Az egyes csoportok további besorolási fokozatokra és fizetési fokozatokra oszlanak.

(2) A feladatok típusait és az azokhoz tartozó csoportokat a következő táblázat tartalmazza:

Csoport	Besorolási fokozatok	Feladatok
IV.	13–18.	A tisztviselők vagy az ideiglenes személyzet felügyelete mellett végzett igazgatási, tanácsadói, nyelvi és egyenértékű technikai feladatok.
III.	8–12.	A tisztviselők vagy az ideiglenes személyzet felügyelete mellett végzett végrehajtási feladatok, tervezetkészítés, könyvelés és más egyenértékű technikai feladatok.
II.	4–7.	A tisztviselők vagy az ideiglenes személyzet felügyelete mellett végzett irodai és titkári feladatok, irodavezetés és más egyenértékű feladatok.
I.	1–3.	A tisztviselők vagy az ideiglenes személyzet felügyelete mellett végzett fizikai és adminisztratív kisegítő-szolgáltató feladatok.

(3) E táblázat alapján a 3a. cikkben említett minden intézményben, ügynökségben vagy egységben a [szerződéses alkalmazottak munkaszerződéseinek megkötésére jogosult] hatóság a személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően részletesebben meghatározza az egyes feladattípusokkal járó hatásköröket.

(4) A személyzeti szabályzat 1d. [...] cikkét analógia útján alkalmazni kell.

[...]”

- 17 Az EAAF említett IV. címének „Felvételi feltételek” címet viselő 3. fejezetében szereplő 82. cikke értelmében:

„[...]

(2) A szerződéses alkalmazottként való toborzáshoz legalább a következő követelményeknek kell megfelelni:

a) az I. csoportban: a tankötelezettség sikeres teljesítése;

[...]

(3) A szerződéses alkalmazottat csak a következő feltételekkel lehet felvenni:

[...]

e) tanúbizonyságot tesz az Unió egyik hivatalos nyelvének alapos ismeretéről és egy további hivatalos nyelvének a szolgálati feladatainak ellátásához szükséges szintű ismeretéről.

[...]

(5) Az Európai Községek Személyzeti Felvételi Hivatala [a továbbiakban: EPSO] a különböző intézmények kérésére segítséget nyújt az intézmények részére a szerződéses alkalmazottak felvételében, különösen a vizsgák tartalmának megállapításában és a felvételi eljárások megszervezésében. [Az EPSO] biztosítja a szerződéses alkalmazottakra vonatkozó felvételi eljárások átláthatóságát.

[...]”

A vitatott kiválasztási eljárás

- 18 Gépjárművezetői feladatok ellátására szerződéses alkalmazottként felvehető pályázók adatbázisának összeállítása céljából az Európai Parlament 2016. április 14-én elindította a pályázati felhívást. E felhívás bevezető részéből kitűnik, hogy az esetlegesen betöltendő álláshelyek száma körülbelül 110, valamint hogy az alkalmazás helye „elsősorban Brüsszel” (Belgium).

- 19 A pályázati felhívásnak „A munkakör jellege” címet viselő II. címe előírja, hogy a felvett szerződéses alkalmazott „egy tisztviselő vagy egy ideiglenes alkalmazott felügyelete alatt [...] gépjárművezetői feladatokat” fog ellátni, és pontosítja, hogy

„[t]ájékoztatóképpen e feladatok az alábbiak szerint foglalhatók össze:

- fontos személyiségek, valamint európai parlamenti tisztviselők és egyéb alkalmazottak szállítása elsősorban Brüsszelben, Luxembourgban [Luxemburg], Strasbourgban [Franciaország], illetve más tagállamokban és harmadik országokban,
- látogatók szállítása (diplomáciai testület és egyéb fontos személyek),
- tárgyak és dokumentumok szállítása,
- küldemények szállítása,
- a jármű és a járműhöz tartozó technikai felszerelések megfelelő használatának biztosítása,

- a szállított személyek és tárgyak biztonságának biztosítása az út során az adott országban érvényes közlekedési szabályok tiszteletben tartásával,
- adott esetben a gépjárműbe való be- és kirakodás,
- adott esetben adminisztratív és logisztikai támogatási feladatok ellátása.”

20 A pályázati felhívásnak „A pályázat elfogadhatóságának feltételei” címet viselő IV. címe akként rendelkezik, hogy szerződéses alkalmazottként való felvétel több feltétel teljesülésétől – köztük az Unió két hivatalos nyelvének ismeretétől – függ. A pályázóknak e tekintetben a következőkkel kellett rendelkezniük: egyrészről a kiválasztási eljárás „1. nyelv[e]ként” „az Európai Unió egyik hivatalos nyelvének (a 24 hivatalos nyelv [...] közül) kiváló (legalább C1 szintű [...]) ismerete”, másrészről pedig a kiválasztási eljárás „2. nyelv[e]ként” „[a]z angol, francia vagy német nyelv kielégítő (B2 szint) ismerete” (a továbbiakban: a kiválasztási eljárás második nyelve), szem előtt tartva, hogy „a 2. nyelv nem lehet azonos az 1. nyelvvel”.

21 Az Európa Tanács által előírt közös európai nyelvi referenciakeret [az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának 1998. március 17-i R(98) 6. sz. ajánlása; a továbbiakban: KERK] az A1-től a C2-ig terjedő hat szinten határozza meg a nyelvtudást. A KERK különféle táblázatokat tartalmaz, amelyek közül az egyik általánosságban fejt ki a közös referenciaszinteket. A KERK az „önálló nyelvhasználó” nyelvismeretének megfelelő B2 szintet a következőképpen ismerteti:

„Meg tudja érteni az összetettebb konkrét vagy elvont témájú szövegek fő gondolatmenetét, beleértve a szakterületének megfelelő szakmai beszélgetéseket is. Folyamatos és természetes módon olyan szintű normális interakciót tud folytatni anyanyelvű beszélővel, hogy az egyik félnek sem megterhelő. Világos, részletes szöveget tud alkotni különböző témák széles körében, és ki tudja fejteni a véleményét egy aktuális témáról úgy, hogy részletezni tudja a különböző lehetőségekből adódó előnyöket és hátrányokat.”

22 A kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozását a pályázati felhívás IV. címe ekként indokolja:

„Az Európai Unió Bírósága (annak »nagytanácsa«) által a [2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ügyben, C-566/10 P, EU:C:2012:752] hozott ítéletnek megfelelően az Európai Parlament köteles a pályázati felhívás keretében megindokolni a második nyelvet illető választási lehetőség bizonyos számú uniós nyelvre való korlátozását.

A pályázókat ezúton tájékoztatjuk, hogy a szóban forgó pályázati felhívás céljából a három lehetséges 2. nyelv meghatározása a szolgálati érdek alapján történt, amely szükségessé teszi, hogy az újonnan felvett alkalmazottak haladéktalanul el tudják látni feladataikat, és képesek legyenek hatékonyan kommunikálni mindennapi munkavégzésük során.

Tekintettel az Európai Parlament belső nyelvhasználatra vonatkozó hosszú távú gyakorlatára és a külső kommunikációhoz és az adatkezeléshez kapcsolódó szükségletekre, a legszélesebb körben használt nyelvek továbbra is az angol, a francia és a német. Ezenkívül, a 2013. évi értékelő jelentések szerint a teljes személyzet 92%-a nyilatkozott úgy, hogy ismeri az angol nyelvet, 84%-a ismeri a francia nyelvet, valamint 56%-a a németet. A többi hivatalos nyelv esetében a nyelvet kielégítő szinten ismerők aránya a személyzetben belül nem éri el az 50%-ot.

Következésképpen, tekintettel a szolgálati érdekekre, a pályázók szükséges képességeire és a jelen kiválasztási eljárásban érintett munkaterület jellegére, indokolt előírni e három nyelv egyikének ismeretét annak garantálása érdekében, hogy a pályázók a fő nyelvüktől függetlenül munkanyelvként ismerjék e három hivatalos nyelv valamelyikét.

Az egyenlő bánásmód jegyében ugyanakkor minden olyan pályázótól is megköveteljük e három nyelv közül egy második nyelv kielégítő szintű ismeretét, akik első hivatalos nyelvként e három nyelv valamelyikét jelölik meg.

Ennek megfelelően az egyéni nyelvtudás értékelése lehetővé teszi az Európai Parlament számára annak megállapítását, hogy a pályázók képesek-e az azonnali munkavégzésre a rájuk váróhoz hasonló környezetben.”

- 23 A pályázati felhívásnak „A pályázat benyújtásának módja és határideje” címet viselő VI. címe értelmében a pályázóknak az EPSO honlapján megtalálható elektronikus jelentkezési formanyomtatvány alkalmazásával kell benyújtaniuk pályázatukat. E felhívásnak „A kiválasztás szakaszai” címet viselő VII. címében szereplő információk értelmében képesítés alapján történő kiválasztásról van szó, a fejezet pedig e tekintetben pontosítja, hogy „[a] kiválasztásra kizárólag a pályázati adatlap alkalmasság ellenőrzésére szolgáló részében a pályázó által megadott információk alapján kerül sor”.
- 24 A pályázati felhívásnak „A kiválasztás eredménye” címet viselő VIII. címéből kitűnik, hogy a kiválasztási eljárás végén a releváns kritériumoknak megfelelően a legmagasabb pontszámot elérő 300 pályázó kerül be az e célból létrehozott adatbázisba. E felhívásnak a „Felvétel” címet viselő IX. címe emlékeztet arra, hogy az ezen adatbázisba való bekerülés nem jelent biztosítékot munkaviszony létesítésére vonatkozóan. Az ezen adatbázisba bekerülő pályázók felvétele esetére a pályázati felhívás többek között a következőképpen rendelkezik:

„Ha felmerül a szerződéskötés lehetősége, a felvétellel foglalkozó szervezeti egységek betekintenek az adatbázisba, és behívják azokat a pályázókat, akiknek a profilja a legjobban megfelel a szóban forgó álláshely követelményeinek.

A pályázók felvételi elbeszélgetésen vesznek részt, mely azt hivatott felmérni, hogy profiljuk megfelel-e az adott álláshelynek. Az elbeszélgetés alkalmával értékelik az 1. és a 2. nyelv ismeretét is. Sor kerülhet a pályázók által feltüntetett további nyelvek ismeretének felmérésére is.

[...]

Az elbeszélgetés, valamint az esetleges elméleti és/vagy gyakorlati tesztek eredményétől függően a pályázók állásajánlatot kaphatnak.”

- 25 A nyertes pályázókat szerződéses alkalmazottként („I. besorolási csoport”) fogják felvenni, a szerződéskötés pedig az EAAF 3a., 84. és 85. cikke alapján történik. A szerződést egyéves időszakra kötik, és az további egy évvel meghosszabbítható; az ezt követő esetleges második meghosszabbítás pedig határozatlan időre történik.
- 26 A pályázati felhívás „Kommunikáció” címet viselő X. címe a következőket írja elő:

„Az Európai Parlament a pályázóval annak EPSO-fiókján keresztül vagy e-mailen tartja a kapcsolatot. Az eljárás fejleményeit a pályázó feladata figyelemmel kísérni, illetve ellenőrizni az őt érintő információkat EPSO-fiókjának és személyes e-mailjének rendszeres, hetente legalább kétszeri megtekintésével. Amennyiben valamilyen technikai probléma miatt a pályázó nem képes ezeket az információkat ellenőrizni, az ő felelőssége, hogy ezt haladéktalanul jelezze az eljáráshoz létrehozott alábbi elektronikus címen:

ACdrivers2016@ep.europa.eu

Kérjük, hogy az eljárással kapcsolatos minden egyéb kommunikációhoz a fenti e-mail-címet használja.”

A felek kérelmei

- 27 A Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a pályázati felhívást, és a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére. A megsemmisítésnek az e felhívás alapján létrehozott adatbázis megsemmisítését is maga után kell vonnia.
- 28 A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság mint megalapozatlant utasítsa el a keresetet, és a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

A keresetről

- 29 Keresetének alátámasztására a Spanyol Királyság négy jogalapra hivatkozik.
- 30 Az első jogalap a pályázók és az EPSO közötti kommunikációban alkalmazható nyelvek kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre történő jogellenes korlátozásán alapul.
- 31 A második jogalap a szerződéses alkalmazottak vonatkozásában az EAAF-ban előírt nyelvi követelmények téves értelmezésén alapul.
- 32 A harmadik és a negyedik jogalap – amelyeket a Bíróság együttesen fog vizsgálni – a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztása kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozásának jogszerűségére vonatkozik.

Az első, a kommunikáció nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre történő korlátozására alapított jogalapról

A felek érvei

- 33 A Spanyol Királyság elsődlegesen azzal érvel, hogy a pályázati felhívás sérti az 1/58. sz. rendelet 1. és 2. cikkét, az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 22. cikkét, valamint a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (1) és (6) bekezdését azáltal, hogy kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre korlátozza azokat a nyelveket, amelyeket a pályázók a szóban forgó kiválasztási eljárás szervezőivel folytatott kommunikáció során használhatnak. A Spanyol Királyság e tekintetben előadja, hogy a pályázati felhívás keretében benyújtott pályázatok az 1/58. sz. rendelet 2. cikke szerinti, „a tagállamok valamelyikének joghatósága alá tartozó személy [által az intézményeknek megküldött okmányoknak]” minősülnek, ekként pedig azokat – e cikknek megfelelően – a feladó választása szerint az Unió „hivatalos nyelve[ine]k bármelyikén” el kell tudni készíteni és az érintett intézmény – a jelen esetben a Parlament – számára elküldeni.
- 34 A Spanyol Királyság másodlagosan úgy véli, hogy a kommunikáció nyelvei kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre történő korlátozása a Charta nyelvi sokféleség Uniós általi tiszteletben tartásával kapcsolatos 22. cikkének, valamint a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikke (1) és (6) bekezdésének megsértését képezi, amely cikk értelmében tilos bármilyen, nyelven alapuló megkülönböztetés, kivéve ha az e rendelkezésnek megfelelően igazolható. A Spanyol Királyság szerint azok a pályázók, akik nem tudják az anyanyelvükön kitölteni az EPSO honapján megtalálható pályázati formanyomtatványt, illetve nem az anyanyelvükön tudnak a Parlamenttel kommunikálni, kedvezőtlenebb helyzetben vannak az angol, a francia vagy a német anyanyelvű pályázókhoz képest. A Spanyol Királyság azzal érvel, hogy semmiféle érvényes indok nem igazolja ezt a nyelven alapuló megkülönböztetést.

- 35 A Parlament vitatja ezeket az érveket, és pontosítja, hogy a pályázati felhívás az EPSO honlapján megtalálható elektronikus jelentkezési formanyomtatvány kitöltéséhez nem írja elő egyetlen meghatározott nyelv használatát sem. Ez a felhívás nem korlátozza az egyrészről a pályázók, másrészről pedig az EPSO, illetve a Parlament közötti kommunikáció nyelveinek használatát sem. A Parlament álláspontja szerint az, hogy ez a jelentkezési formanyomtatvány – technikai okokból – csak angol, francia és német nyelven állt rendelkezésre, nem jelenti azt, hogy a pályázók csak e három nyelv valamelyikén voltak kötelesek azt kitölteni. Egyebekben azzal érvel, hogy voltak olyan pályázatok, amelyek az angoltól, a franciától, illetve a némettől eltérő nyelven készültek, és hogy ezeket a válogatóbizottság – adott esetben – nyelvi értékelők segítségével értékelte. E körülmények között a Parlament úgy véli, hogy teljes mértékben tiszteletben tartotta azt a kötelezettségét, hogy a pályázókkal az általuk szabadon kiválasztott nyelven kommunikáljon.

A Bíróság álláspontja

- 36 Az 1/58. sz. rendelet – lényegében az EUMSZ 24. cikk negyedik bekezdésének és a Charta 41. cikke (4) bekezdésének megfelelő – 2. cikke értelmében azok az okmányok, amelyeket egy tagállam, vagy a tagállamok valamelyikének joghatósága alá tartozó személy az Unió intézményeinek küld, a feladó választása szerint az e rendelet 1. cikkében említett hivatalos nyelvek bármelyikén készülhetnek, az intézmény válaszában pedig ugyanazon a nyelven kell készülnie. Az Unió nyelvi sokfélesége – amelynek fontosságára az EUSZ 3. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdése, valamint a Charta 22. cikke emlékeztet – tiszteletben tartásának elengedhetetlen alkotóelemeként alapvető jelleggel bír az e személyek számára fenntartott azon jog, hogy az Unió hivatalos nyelvei közül kiválasszák az intézményekkel – például az Európai Parlamenttel – folytatott levélváltásaikban használandó nyelvet.
- 37 Amint az azonban a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, az Uniónak a nyelvi sokféleség tiszteletben tartására irányuló kötelezettségéből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy létezik egy olyan általános jogelv, amely minden személy számára biztosítja azt a jogot, hogy az érdekeit esetlegesen érintő valamennyi aktusnak minden körülmények között a saját nyelvén kellene elkészülnie, és amely jog értelmében az intézmények minden helyzetben anélkül kötelesek az összes hivatalos nyelvet alkalmazni, hogy ez alól eltérhetnének (lásd ebben az értelemben: 2003. szeptember 9-i Kik kontra OHMI ítélet, C-361/01 P, EU:C:2003:434, 82. pont; 2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-566/10 P, EU:C:2012:752, 88. pont; 2017. szeptember 6-i Szlovákia és Magyarország kontra Tanács ítélet, C-643/15 és C-647/15, EU:C:2017:631, 203. pont).
- 38 Az uniós személyzet kiválasztási eljárásainak sajátos keretében a Bíróság a 2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ítélet (C-566/10 P, EU:C:2012:752) 88. pontjában már megállapította, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (6) bekezdése alapján korlátozható a nyelven alapuló megkülönböztetés tilalma. Ennélfogva – a tisztviselők személyzeti szabályzata III. melléklete 1. cikkének az 1/58. sz. rendelet 5. cikkével összefüggésben értelmezett (2) bekezdése értelmében a versenyvizsga-kiírásoknak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, valamennyi uniós hivatalos nyelven való közzétételére irányuló, többek között az említett ítélet 71. pontjában felidézett, kötelezettség sérelme nélkül – az intézmények adott esetben előírhatnak korlátozásokat a hivatalos nyelveknek az e kontextusban történő alkalmazásával kapcsolatban, amennyiben ezeket a korlátozásokat – az említett 1d. cikk (6) bekezdésének megfelelően – valamely jogszerű és közérdekű személyzeti politikai cél objektív és észszerű okokkal igazolja, továbbá amennyiben azok arányosak az elérni kívánt céllal.
- 39 Ily módon a 2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ítélet (C-566/10 P, EU:C:2012:752) e 88. pontjából következik, hogy az uniós személyzet kiválasztási eljárásai keretében az intézményekre nem hárulhatnak a tisztviselők személyzeti szabályzatának 1d. cikkében előírt követelményeket meghaladó kötelezettségek.

- 40 Következésképpen a pályázóknak az EPSO-val és a Parlamenttel folytatott kommunikációjában használható nyelvek kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozásának jogszerűségével kapcsolatos, a jelen keresetben felmerülő kérdést a tisztviselők személyzeti szabályzatának – az EAAF 80. cikkének (4) bekezdése értelmében a szerződéses alkalmazottak kiválasztási eljárásaira alkalmazandó – 1d. cikkére figyelemmel kell vizsgálni.
- 41 Mivel a Parlament vitatja, hogy fennáll az EPSO és a pályázók közötti kommunikáció nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozása, a Spanyol Királyság azon érvének bármiféle vizsgálata előtt, hogy ez a korlátozás nyelven alapuló, a tisztviselők személyzeti szabályzatának 1d. cikkébe ütköző eltérő bánásmódot képez, elsősorban azt kell vizsgálni, hogy a két fél által előterjesztett érvekre figyelemmel a pályázati felhívás ténylegesen tartalmaz-e ilyen korlátozást.
- 42 A pályázati felhívásban szereplő információknak megfelelően az abban említett kiválasztási eljárásra kizárólag „képesítések alapján”, egyedül az EPSO honlapján megtalálható elektronikus jelentkezési formanyomtatvány „tehetségszűrő” részében szereplő kérdésekre a pályázók által adott válaszok alapján kerül sor. Így e felhívásból következik, hogy a pályázatokat online, az említett elektronikus jelentkezési formanyomtatvány útján kell benyújtani.
- 43 A felek e tekintetben nem vitatják, hogy a pályázati felhívással kapcsolatos elektronikus jelentkezési formanyomtatvány csak angol, francia és német nyelven állt rendelkezésre az EPSO honlapján. Míg azonban a Spanyol Királyság a formanyomtatvány nyelveinek ebből a korlátozottságából az e formanyomtatvány kitöltése céljából alkalmazható nyelvek korlátozására következtet, a Parlament azt állítja, hogy – amennyiben ez a felhívás nem írt elő semmiféle kógens rendelkezést az említett formanyomtatvány kitöltése céljából alkalmazandó nyelvre vonatkozóan – a pályázók dönthettek úgy, hogy e három nyelven kívül az Unió más hivatalos nyelvein töltik ki azt.
- 44 Márpedig a pályázati felhívásban arra vonatkozó bármely információ hiányában, hogy az EPSO honlapján kizárólag angol, francia és német nyelven megtalálható elektronikus jelentkezési formanyomtatványt az Unió bármely hivatalos nyelvén ki lehet tölteni, a pályázók észszerűen feltételezhették, hogy ezt a formanyomtatványt kötelezően e három nyelv valamelyikén kell kitölteni. E körülmények között nem zárható ki, hogy a pályázókat ekként megfosztották attól a lehetőségtől, hogy pályázatuk benyújtására az Unió – választásuk szerinti – hivatalos nyelvét alkalmazzák.
- 45 A kommunikáció nyelvének kiválasztásával kapcsolatos e korlátozás fennállásának megállapítását követően, másodsorban azt kell vizsgálni, hogy az említett korlátozás a tisztviselők személyzeti szabályzatának 1d. cikkébe ütköző eltérő bánásmódot keletkeztetett-e a pályázók között.
- 46 E tekintetben meg kell állapítani, hogy azok a pályázók, akik – amiatt, hogy a jelentkezési formanyomtatvány nem állt rendelkezésre az Unió valamennyi hivatalos nyelvén – arra a következtetésre jutottak, hogy a jelentkezési formanyomtatványt angol, francia vagy német nyelven kell kitölteniük, és akik ennél fogva pályázatukat e nyelvek valamelyikén készítették el, holott azok egyike sem felelt meg az Unió azon hivatalos nyelvének, amelyet a legjobban ismernek, e formanyomtatvány tökéletes megértését és pályázatuk elkészítését illetően egyaránt hátrányos helyzetben voltak azokhoz a pályázókhoz képest, akik esetében az előnyben részesített nyelv megfelelt e három nyelv valamelyikének.
- 47 Ily módon az, hogy az EPSO honlapján a jelentkezési formanyomtatvány nem állt rendelkezésre az Unió valamennyi hivatalos nyelvén, azzal a következménnyel járt, hogy azok a pályázók, akik az angol, a francia, vagy a német nyelvtől eltérő hivatalos nyelvet akartak használni az említett formanyomtatvány kitöltéséhez, így pedig a pályázat benyújtásához, mivel megfosztották őket az általuk leginkább ismert hivatalos nyelv használatának lehetőségétől, kevésbé kedvező bánásmódot tapasztaltak annál, mint amelyet azon pályázók számára biztosítottak, akik esetében az előnyben részesített hivatalos nyelv megfelelt e három nyelv valamelyikének. Ekként a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (1) bekezdésében főszabály szerint tiltott, nyelven alapuló eltérő bánásmód keletkezett.

- 48 Ezzel szemben – tekintettel a Spanyol Királyság által előterjesztett információkra – nem tűnik úgy, hogy a pályázók adott esetben nem tudtak elektronikus levélben a választásuk szerinti hivatalos nyelven kommunikálni a Parlamenttel vagy az EPSO-val. A Spanyol Királyság által a kommunikáció nyelveinek korlátozására vonatkozóan előterjesztett jogalpnak tehát nem lehet helyt adni az ilyen kommunikációkat illetően. Mindemellett a jelentkezési formanyomtatvány kitöltéséhez, ekként pedig a pályázat benyújtásához használható nyelvekkel kapcsolatban az előző pontban megállapított eltérő bánásmódot nem ellensúlyozhatja az a lehetőség, hogy a pályázók – adott esetben elektronikus levélben – a választásuk szerinti hivatalos nyelven kommunikálhatnak a Parlamenttel vagy az EPSO-val a szóban forgó kiválasztási eljárással kapcsolatos más aspektusokkal kapcsolatban.
- 49 A jelen ítélet 38. pontjában felidézetteknek megfelelően, a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (6) bekezdéséből következik, hogy a nyelven alapuló eltérő bánásmód e szabályzat alkalmazásában csak akkor elfogadható, ha az objektív és észszerű okokkal igazolt, továbbá ha jogszerű és közérdekű személyzeti politikai célokat szolgál.
- 50 Mivel a Spanyol Királyság bizonyította, hogy a pályázati felhívás olyan eltérő bánásmódot teremt, amely a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (1) bekezdése szerinti, nyelven alapuló megkülönböztetést képezhet, a Parlamentnek kell bizonyítania e korlátozás igazolt jellegét.
- 51 A jelen ügyben azonban a Parlament sem a pályázati felhívásban, sem beadványaiban, sem pedig a Bíróság előtti tárgyaláson nem szolgáltat olyan indokkal, amely bizonyíthatná egy olyan jogszerű és közérdekű személyzeti politikai cél fennállását, amely a jelen ítélet 47. pontjában megállapítotthoz hasonló eltérő bánásmódot tenne szükségessé az elektronikus jelentkezési formanyomtatvány kitöltéséhez használandó nyelveket illetően. Ebből következik, hogy a Parlament nem bizonyította a kommunikáció nyelve kiválasztása pályázati felhívásból eredő korlátozásának igazolt jellegét.
- 52 Következésképpen az első jogalap megalapozott.

A második, az EAAF 82. cikkének megsértésére alapozott jogalapról

A felek érvei

- 53 Második jogalapjának első részében a Spanyol Királyság azzal érvel, hogy a pályázati felhívásban előírt, az Unió egy második hivatalos nyelvének szükséges szintű ismeretére vonatkozó követelmény az EAAF 82. cikkének megsértését képezi, mivel egy másik nyelv ismerete nem szükséges a kiválasztott pályázók által elvégzendő feladatok ellátásához. Az EAAF 82. cikke (3) bekezdésének e) pontjából kitűnik, hogy az adminisztráció a szerződéses alkalmazotti állásra pályázóktól az Unió egyik hivatalos nyelvének alapos ismeretén túl egy második meghatározott nyelv szükséges szintű ismeretét csak a betöltendő munkakör különleges jellege miatt követelheti meg. Márpedig a jelen ügyben egy második nyelv szükséges szintű ismeretét nem igazolhatja az azon szerződéses alkalmazottakra bízott feladatok ellátása, akiket fel fognak venni. A Spanyol Királyság e tekintetben emlékeztet arra, hogy az EAAF 80. cikke az I. csoportba tartozó szerződéses alkalmazottak feladatait a tisztviselők vagy az ideiglenes személyzet felügyelete mellett végzett fizikai és adminisztratív kisegítő-szolgáltató feladatokként határozza meg. E jogalap második részében a Spanyol Királyság előadja, hogy amennyiben az ilyen feladatokat ellátó pályázótól meg lehetne követelni, hogy rendelkezzen egy hivatalos nyelv alapos ismeretével és egy második nyelv szükséges szintű ismeretével, nem igazolt az e pályázati felhívásban e második nyelv tekintetében megkövetelt, a KERK szerinti B2 nyelvtudási szint.
- 54 A Parlament válaszul azzal érvel, hogy az EAAF 82. cikke (3) bekezdésének e) pontja a személyzeti szabályzat által előírt kötelezettséggént írja elő az Unió egy második hivatalos nyelvének szükséges szintű ismeretét.

A Bíróság álláspontja

- 55 Az EAAF 82. cikke (3) bekezdésének e) pontja értelmében „[a] szerződéses alkalmazottat csak [akkor] lehet felvenni [...] [ha] tanúbizonyságot tesz az Unió egyik hivatalos nyelvének alapos ismeretéről és egy további hivatalos nyelvének a szolgálati feladatainak ellátásához szükséges szintű ismeretéről”. A Spanyol Királyság második jogalapjának első részében azzal érvel, hogy ez a rendelkezés csak arra az esetre követeli meg a szerződéses alkalmazotti állásra pályázóktól az Unió egy második hivatalos nyelvének ismeretét, ha azt az általuk ellátandó feladatok szükségessé teszik, ami a jelen esetben azonban nem így van.
- 56 Ennélfogva azt kell meghatározni, hogy e 82. cikk (3) bekezdésének e) pontjában szereplő nyelvi követelmények szisztematikus jelleggel írják-e elő a szerződéses alkalmazotti állásra pályázók esetében az Unió egyik hivatalos nyelvének alapos ismeretét és az Unió egy másik hivatalos nyelvének szükséges szintű ismeretét.
- 57 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata 28. cikkének f) pontja hasonlóképpen írja elő, hogy „[a] tisztviselő kizárólag [akkor] nevezhető ki, ha tanúbizonyságot tesz az Unió egyik hivatalos nyelvének alapos ismeretéről és egy további hivatalos nyelvének a feladatainak ellátásához szükséges szintű ismeretéről”. A tisztviselők személyzeti szabályzata 45. cikkének (2) bekezdése értelmében az is követelmény, hogy a tisztviselők a felvételük utáni első előléptetést megelőzően bizonyítsák alkalmasságukat az „[EUSZ 55. cikk] (1) bekezdésében említett harmadik nyelvek”, azaz az Unió hivatalos nyelveinek „egyikén történő munkavégzésre”. Ebből szükségszerűen következik, hogy a tisztviselők személyzeti szabályzata 28. cikkének f) pontjában előírt, egy második nyelv ismeretével kapcsolatos feltétel nem tekinthető a számukra fakultatív feltételnek.
- 58 Amennyiben a szerződéses alkalmazottaknak – a tisztviselőkhöz hasonlóan – többnyelvű környezetben kell feladataikat ellátniuk, az EAAF 82. cikke (3) bekezdésének e) pontjában semmi nem teszi lehetővé a szerződéses alkalmazottaktól megkövetelt nyelvismeretnek a tisztviselők személyzeti szabályzata 28. cikkének f) pontjában – azonos megfogalmazással – a tisztviselőktől megkövetelt nyelvismerettől eltérő módon történő értelmezését. Az a körülmény, hogy a tisztviselőknek – a szerződéses alkalmazottaktól eltérően – esetlegesen bizonyítaniuk kell egy harmadik nyelv ismeretét, azzal magyarázható, hogy utóbbiakra nem vonatkozik a tisztviselők személyzeti szabályzatában szereplő előléptetési rendszer. Ez a különbség ugyanakkor nem érinti a második nyelv ismeretével kapcsolatban egyrészt a tisztviselők személyzeti szabályzata 28. cikkének f) pontjában, másrészt pedig az EAAF 82. cikke (3) bekezdésének e) pontjában kimondott követelmény értelmezését.
- 59 Következésképpen – amint arra a főtanácsnok indítványának 111. pontjában rámutatott – az EAAF 82. cikke (3) bekezdésének e) pontját akként kell értelmezni, hogy a szerződéses alkalmazotti állásra pályázók kötelesek igazolni legalább két hivatalos nyelv ismeretét. Ebből következik, hogy a Spanyol Királyság második jogalapjának első részét el kell utasítani.
- 60 E jogalap második részében a Spanyol Királyság előadja, hogy – figyelemmel a szerződéses alkalmazottak által majdan ellátandó feladatok jellegére – nem igazolt a kiválasztási eljárás második nyelvére vonatkozóan a pályázati felhívásban megkövetelt nyelvismeret szintje, azaz a KERK szerinti B2 nyelvtudási szint. Mivel az e második rész alátámasztására kialakított érvelés átfedéseket tartalmaz a harmadik és a negyedik jogalap alátámasztására kialakítottal, a Bíróság az említett részt ezen utóbbiakkal együtt vizsgálja.

A második jogalaphoz a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozására vonatkozó, második részéről, valamint az ugyanerre vonatkozó, harmadik és negyedik jogalapról

A felek érvei

- 61 A Spanyol Királyság előadja, hogy a pályázati felhívásban a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozása önkényes, sérti az 1/58. sz. rendelet 1. és 6. cikkével létrehozott nyelvhasználati szabályokat, továbbá a Charta 22. cikkében, a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (1) és (6) bekezdésében és az EAAF 82. cikke (3) bekezdésének e) pontjában tiltott, nyelven alapuló megkülönböztetést képez. A pályázati felhívásban kifejtett egyik indok sem tekinthető olyan jogszerű közérdekű célnak, amely igazolhatja ezt a korlátozást. Ily módon sztereotip és nem áll kapcsolatban a majdan ellátandó feladatokkal az abból fakadó „szolgálati érdekre” alapított indok, hogy a felvett személyzet már az első naptól kezdve a megkövetelt nyelveken el tudja látni feladatát és munkájával összefüggésben hatékonyan tudjon kommunikálni. Mindenesetre ez a korlátozás nem arányos a szolgálat valós igényeivel. Hasonlóképpen aránytalan a kiválasztási eljárás második nyelvvel kapcsolatban a KERK szerinti B2 nyelvtudási szintre vonatkozó követelmény.
- 62 A Parlament vitatja ezeket az érveket, és kifejti, hogy a pályázati felhívás megfelelően, többek között azzal a célkitűzéssel indokolja a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának korlátozását, hogy olyan személyzet álljon rendelkezésre, amely haladéktalanul el tudja látni feladatát és amely képes hatékonyan kommunikálni a mindennapi munkavégzés során.

A Bíróság álláspontja

- 63 A jelen ítélet 36–40. pontjában kifejtett okok miatt a tisztviselők személyzeti szabályzatának 1d. cikkére tekintettel kell értékelni a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztása kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozásának jogszerűségét. A Spanyol Királyság első jogalapjának tárgyát képező, az EPSO honlapján megtalálható elektronikus jelentkezési formanyomtatvány kitöltése, ekként pedig a pályázat benyújtása céljából használható nyelvek kiválasztásának korlátozásához hasonlóan ugyanis a második jogalap második részében, valamint a harmadik és a negyedik jogalapban említett korlátozás a többek között a tisztviselők személyzeti szabályzatában szabályozott, az uniós személyzet kiválasztási eljárásai megszervezésének sajátos kontextusába illeszkedik.
- 64 E célból előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy amint azt a Bíróság a jelen ítélet 38. és 49. pontjában megállapította, a tisztviselők személyzeti szabályzata – EAAF 80. cikkének (4) bekezdése értelmében a szerződéses alkalmazottak kiválasztási eljárásaira alkalmazandó – 1d. cikkének (1) bekezdése az említett személyzeti szabályzat alkalmazásában tilt mindenfajta megkülönböztetést, így a nyelven alapuló megkülönböztetést, figyelembe véve, hogy e rendelkezés (6) bekezdése értelmében a nyelven alapuló eltérő bánásmód akkor engedélyezett, ha azt jogszerű és közérdekű személyzeti politikai cél objektív és észszerű okokkal igazolja.
- 65 Amennyiben a pályázati felhívás – az EAAF alapján – a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozását írta elő, azokat a pályázókat, akiknek a nyelvismerete nem tette lehetővé e követelmény teljesítését, még akkor is megfosztották attól a lehetőségtől, hogy részt vegyenek ebben a kiválasztási eljárásban, ha – az EAAF 82. cikke (3) bekezdésének e) pontjában előírt feltételekre tekintettel – rendelkeztek az Unió legalább két hivatalos nyelvének kielégítő szintű ismeretével.
- 66 Ily módon a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (1) bekezdése értelmében főszabály szerint tiltott, a nyelven alapuló eltérő bánásmódot képez az, hogy a pályázókat arra kötelezték, hogy a kiválasztási eljárás második nyelvét kizárólag az angol, a francia és a német nyelv közül válasszák ki.

- 67 Ami ezután a tisztviselők személyzeti szabályzata 1d. cikkének (6) bekezdése értelmében vett, az ezen eltérő bánásmódot esetlegesen igazoló jogszerű és közérdekű személyzeti politikai cél fennállását illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a szolgálati érdek szükségessé teheti, hogy a felvett személyek konkrét nyelvismerettel rendelkezzenek. Következésképpen az ellátandó feladatok különös jellege igazolhatja a többek között egy konkrét nyelv alapos ismeretén alapuló felvételt (lásd ebben az értelemben: 1975. június 19-i Küster kontra Parlament ítélet, 79/74, EU:C:1975:85, 16. és 17. pont; 1975. október 29-i Küster kontra Parlament ítélet, 22/75, EU:C:1975:140, 13. és 14. pont; 2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-566/10 P, EU:C:2012:752, 88. pont).
- 68 E tekintetben az intézmények a kiválasztási eljárással összefüggésben széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a figyelembe veendő szolgálati érdek, valamint a pályázók képességeinek és érdemeinek értékelésére (lásd analógia útján: 1987. február 4-i Bouteiller kontra Bizottság ítélet, 324/85, EU:C:1987:59, 6. pont; 2003. április 3-i Parlament kontra Samper ítélet, C-277/01 P, EU:C:2003:196, 35. pont; 2008. október 9-i Chetcuti kontra Bizottság ítélet, C-16/07 P, EU:C:2008:549, 77. pont). Következésképpen nem a Bíróság feladata, hogy a valamely versenyvizsgára pályázóktól szolgálati érdekből megkövetelendő konkrét nyelvismeretet illetően az adminisztráció értékelését a saját értékelésével váltsa fel (lásd analógia útján: 2003. április 3-i Parlament kontra Samper ítélet, C-277/01 P, EU:C:2003:196, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 A kiválasztási eljárás nyelvhasználati szabályait az Unió korlátozott számú hivatalos nyelvére korlátozó intézmény feladata azonban annak bizonyítása, hogy ez a korlátozás valóban megfelel a felvett személyek által majdan ellátandó feladatokkal kapcsolatos valós igényeknek. Egyebekben a konkrét nyelvismerettel kapcsolatos bármely feltételnek arányosnak kell lennie ezzel az érdekekkel, és annak olyan egyértelmű, objektív és kiszámítható szempontokon kell alapulnia, amelyek lehetővé teszik a pályázók számára, hogy megértsék e feltétel indokait, az uniós bíróságok számára pedig, hogy vizsgálják annak jogszerűségét (lásd ebben az értelemben: 2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-566/10 P, EU:C:2012:752, 90. és 92. pont).
- 70 A Parlament e tekintetben úgy véli, hogy igazolhatja a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozását a pályázati felhívásból eredő azon szolgálati érdek, hogy olyan személyzet álljon rendelkezésre, amely haladéktalanul el tudja látni feladatait és amely képes hatékonyan kommunikálni a mindennapi munkavégzés során. A Spanyol Királyság ezzel szemben előadja, hogy az ebben a felhívásban szereplő indokok nem igazolhatják ezt a korlátozást.
- 71 Amint az a jelen ítélet 22. pontjából kitűnik, a pályázati felhívás IV. címe akként rendelkezik, hogy azért határozták meg a kiválasztási eljárás második nyelveként elfogadott három nyelvet, azaz az angol, a francia és a német nyelvet, hogy az megfeleljen az annak biztosítására irányuló „szolgálati érdeknek”, hogy a felvett személyek „haladéktalanul el tudják látni feladataikat, és képesek legyenek hatékonyan kommunikálni mindennapi munkavégzésük során”. A pályázati felhívás e tekintetben pontosítja, hogy a Parlament „belső nyelvhasználatra vonatkozó hosszú távú gyakorlat[a]” miatt és tekintettel „a külső kommunikációhoz és az adatkezeléshez kapcsolódó szükségletekre”, „a legszélesebb körben használt nyelvek továbbra is az angol, a francia és a német”.
- 72 Ezek az indokok azonban – noha jelzik az ahhoz fűződő szolgálati érdek fennállását, hogy az újonnan felvett alkalmazottak a szolgálati jogviszony megkezdésekor hatékonyan tudjanak kommunikálni – önmagukban nem elegendőek annak bizonyításához, hogy a szóban forgó munkakör, azaz az Európai Parlament gépjárművezetői munkaköre az Unió más hivatalos nyelveinek kizárása mellett konkrétan e három nyelv valamelyikének ismeretét igényli.
- 73 E tekintetben – amennyiben ezen indokok kifejtik, hogy az Európai Parlament az angol, a francia és a német nyelvet használja a leginkább mind a belső, mind pedig a külső kommunikációban, valamint az adatkezelésben – a pályázati felhívás azt sugallja, hogy általánosságban ez a három nyelv a leghasznosabb az ezen intézményben folytatott munkavégzéshez. Mindazonáltal – amennyiben az

Európai Parlament nem fogadott el az 1/58. sz. rendelet 6. cikke alapján a nyelvhasználattal kapcsolatos belső szabályokat – a felvett alkalmazottak által majdan konkrétan ellátandó munkakörre figyelemmel nem lehet azt állítani, hogy ez a három nyelv szükségszerűen a leghasznosabb az ezen intézményben meglévő valamennyi munkakör esetén.

- 74 Márpedig a pályázati felhívás IV. címében szereplő, a kiválasztási eljárás második nyelvének kiválasztásával kapcsolatos korlátozás igazolását célzó indokok e korlátozás igazolását egyáltalán nem a felvett gépjárművezetők által majdan ellátandó feladatokkal kapcsolatos konkrét nyelvi szükségletekkel közelítik meg. E körülmények között ezek az indokok nem olyan egyértelmű, objektív és kiszámítható szempontokon alapulnak, amelyek alapján meg lehetne állapítani, hogy a szolgálati érdek a jelen ügyben megköveteli ezt a nyelven alapuló eltérő bánásmódot.
- 75 Kétségtelen, hogy a pályázati felhívás II. címe leírja a felvett gépjárművezetők által majdan ellátandó feladatokat. E tekintetben ez a cím kimondja, hogy a szerződéses alkalmazott „gépjárművezetői feladatokat” lát el, amelyek többek között az alábbiakból állnak: „fontos személyiségek, valamint európai parlamenti tisztviselők és egyéb alkalmazottak szállítása elsősorban Brüsszelben, Luxembourgban, Strasbourgban, illetve más tagállamokban és harmadik országokban”, „látogatók szállítása (diplomáciai testület és egyéb fontos személyek)”, valamint „a jármű és a járműhöz tartozó technikai felszerelések megfelelő használatának biztosítása”.
- 76 Mindazonáltal a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának a szóban forgó három nyelvre korlátozását nem igazolhatja sem az a körülmény, amelyre a Parlament hivatkozott és amely szerint a felvett gépjárművezetőknek elsősorban Brüsszelben, Luxembourgban, Strasbourgban, azaz olyan tagállamokban található három városban kell feladataikat ellátni, amelyek hivatalos nyelvei között a francia és a német nyelv is szerepel, sem pedig az a körülmény, amelyet a Parlament a Bíróság előtti tárgyaláson fejtett ki, és amely szerint leggyakrabban az angol nyelvet használják azok a személyek, akiket a gépjárművezetőknek majd szállítaniuk kell.
- 77 Noha ugyanis nem lehet kizárni, hogy – figyelemmel azon helységek sokszínűségére, ahol feladataikat el kell majd látniuk, illetve az általuk szállítandó személyek nyelvismeretére – a szolgálati érdek különféle nyelvismeretekkel rendelkező gépjárművezetők felvételét igényelje, ez nem változtat azon, hogy a Parlament nem bizonyította, hogy az említett feladatok ellátásához mennyiben lennének különösen hasznosak azok az egyes nyelvek, amelyek a kiválasztási eljárás második nyelveként megjelöltek körében szerepelnek.
- 78 Ebből következik, hogy még a pályázati felhívás II. címében szereplő munkakörleírásra és a Parlament által e tekintetben előterjesztett magyarázatokra figyelemmel sem igazolhatják az e felhívás IV. címében szereplő indokok a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozását. A Parlament következőképpen nem bizonyította, hogy a kiválasztási eljárás második nyelveként az egyes megjelölt nyelvekre való korlátozást a betöltendő álláshelyek munkaköri sajátosságaira tekintettel objektív és észszerű okok igazolták, továbbá hogy a nyelvek kiválasztása ezzel szemben miért nem vonatkozhatott más olyan hivatalos nyelvekre, amelyek esetlegesen relevánsak lehetnek ezekhez az álláshelyekhez.
- 79 A fenti megfontolásokra figyelemmel a harmadik és a negyedik jogalapnak helyt kell adni. Mivel a Parlament nem bizonyította, hogy a kiválasztási eljárás második nyelve kiválasztásának kizárólag az angol, a francia és a német nyelvre való korlátozását egy jogszerű és közérdekű személyzeti politikai célra tekintettel objektív és észszerű okok igazolták, a második jogalap második részét nem kell vizsgálni, amennyiben az az ugyanezen nyelvek ismeretének megkövetelt szintjére vonatkozik.
- 80 Mivel a Bíróság helyt adott a Spanyol Királyság első, harmadik és negyedik jogalapjának, a pályázati felhívást meg kell semmisíteni.

A pályázati felhívás megsemmisítésének következményeiről

A felek érvelése

- 81 A Spanyol Királyság úgy véli, hogy a pályázati felhívás megsemmisítése – következményként – az annak alapján létrehozott adatbázis megsemmisítését is maga után vonja. A Spanyol Királyság – amellet, hogy nem kéri azon felvételek megsemmisítését, amelyekre a pályázók ezen adatbázisba való bekerülése alapján sor kerülhetett – hangsúlyozza, hogy az ezen adatbázisba való bekerülés semmiféle garanciát nem jelent a felvételre, valamint hogy az adatbázisba bekerülő pályázókat illetően az adatbázis megsemmisítése ily módon egyáltalán nem vonja maga után a jogos bizalom elvének a megsértését.
- 82 A Parlament ezzel szemben kifejti, hogy mivel ez az adatbázis már létrejött, a pályázókat tájékoztatták a kiválasztási eljárás eredményéről, a felvétel pedig megkezdődött. A jogos bizalom elvének tiszteletben tartása érdekében az adatbázist – a 2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ítéletben (C-566/10 P, EU:C:2012:752) javasolt megközelítésnek megfelelően – fenn kell tartani.

A Bíróság álláspontja

- 83 Amennyiben a Bíróság az uniós személyzet kiválasztási eljárásaival kapcsolatos valamely intézkedés megsemmisítéséből eredő következményekről hoz határozatot, meg kell kísérelnie az ezen eljárás során elkövetett szabálytalanság miatt hátrányos helyzetbe kerülő pályázók érdekeinek a többi pályázó érdekeivel való összeegyeztetését, ily módon a Bíróságnak nemcsak azt kell figyelembe vennie, hogy helyre kell állítani a hátrányos helyzetbe kerülő pályázók jogait, hanem figyelembe kell vennie a már kiválasztott pályázók jogos bizalmát is (lásd ebben az értelemben: 1993. július 6-i Bizottság kontra Albani és társai ítélet, C-242/90 P, EU:C:1993:284, 14. pont).
- 84 Ami többek között a kiválasztási eljárásokra alkalmazandó nyelvhasználati szabályokkal kapcsolatos szabálytalanságokat illeti, a már kiválasztott pályázók jogos bizalmát a pályázók e kiválasztási eljárás alapján létrehozott listájának esetleges megkérdőjelezéséből eredő hatások és a hátrányos helyzetbe kerülő pályázók érdeke közötti egyensúly megteremtésével kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: 2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-566/10 P, EU:C:2012:752, 103. pont).
- 85 A jelen ügyben – mivel a Bíróság a pályázati felhívást a pályázók nyelvismeretét érintő megkülönböztető feltételek miatt megsemmisíti – úgy kell tekinteni, hogy a szóban forgó adatbázist ugyanezen megkülönböztető feltételek érintik. A pályázók ezen adatbázisba való bekerülése ugyanis egyenlőtlen feltételek mellett szervezett kiválasztási eljárás keretében kapott eredményeken alapult.
- 86 E tekintetben a Spanyol Királysághoz hasonlóan meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó adatbázisba bekerülő pályázók ezen az alapon semmiféle garanciát nem kaptak a felvételre. Ily módon ezek a pályázók a felvételük tekintetében jogos bizalmat keletkeztethető semmiféle további biztosítékot nem kaptak az adminisztrációtól, ellentétben különösen azon pályázókkal, akiknek az ezen adatbázisba való bekerülésük alapján már felajánlottak szerződéses alkalmazotti álláshelyet, és akiknek ezen az alapon jogos bizalmuk fűződik ahhoz, hogy ne kérdőjeleződjön meg a felvételük.
- 87 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a pályázóknak a szóban forgó adatbázisba való pusztá bekerülése nem keletkeztethet a megsemmisített pályázati felhívás hatásainak hatályukban való fenntartását megkövetelő, jogos bizalmat. Az adatbázis megsemmisítése ugyanakkor semmiféle következménnyel nem járhat a már lezajlott esetleges felvételekre.
- 88 E körülmények között az adatbázist meg kell semmisíteni.

A költségekről

- 89 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 90 A Parlamentet, mivel pervesztes lett, a Spanyol Királyság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság megsemmisíti a Szerződéses alkalmazottak – I. besorolási csoport – gépjárművezetők (férfi/nő) – EP/CAST/S/16/2016 pályázati felhívást.**
- 2) A Bíróság megsemmisíti a Szerződéses alkalmazottak – I. besorolási csoport – gépjárművezetők (férfi/nő) – EP/CAST/S/16/2016 pályázati felhívás alapján létrehozott adatbázist.**
- 3) A Bíróság az Európai Parlamentet kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások